

Ediční poznámka

Přednáška *Nač básníci?* byla proslovena v nejužším kruhu přátel u příležitosti 20. výročí úmrtí R. M. Rilkeho, který zemřel 29. prosince 1926. K otázce textu viz Ernst Zinn, *Neue Folge des Euphorion*, Rainer Maria Rilke-Sonderheft, sv. 37, 1936, str. 125 nn.

Překlad byl pořízen podle německého originálu *Wozu Dichter?*, in: M. Heidegger, *Gesamtausgabe*, 5: *Holzwege*, Frankfurt a. M. 1977, str. 269–320.

Hrubá podoba překladu vznikla v letech 2014–2016 na překladatelském semináři na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze. Jeho aktivními účastníky byli především Ondřej Václavík, Kryštof Krejča a Jan Hubík.

Číslování po straně textu odkazuje ke stránkám výše zmíněného originálu. V hranatých závorkách uvádíme některé původní německé termíny, zřídka i překladatelské doplňky. Oblé závorky jsou vždy autorovy. Téměř všechny poznámky pod čarou byly doplněny při překladu. Několik poznámek, které jsou autorovy, označujeme jeho iniciálami (M. H.). Některé autorovy poznámky doplňujeme o úplné bibliografické údaje. Text neobsahuje žádné autorovy obsahové doplňky a komentáře z příručních exemplářů, jako je tomu u většiny ostatních textů ze sborníku *Holzwege*.

Přednáška analyzuje básnické dílo R. M. Rilkeho a odkazuje i na několik básní F. Hölderlina. Heideggerovi přátelé, pro které přednášku napsal, byli jistě podobně jako on sám důvěrně obeznámeni s tvorbou obou těchto velkých německých básníků. Takovou obeznámenost nelze předpokládat u českého publika, a proto jsem překlad přednášky doplnil svými překlady většiny zmiňovaných děl. Čtenář tak může sledovat Heideggerův text v jeho širším kontextu. V příloze 7 uvádím německý text bezejmenné (a obtížně dostupné) básně, která slouží Heideggerovi jako hlavní vodítko

Ediční poznámka

jeho filosofických rozborů. I čtenář, který nebude číst překlad přednášky zároveň s originálem, má tak možnost sledovat, jak hutný je text básně. Vzhledem k jeho obtížnosti jsem výjimečně rezignoval na „povinnost“ zachovat Rilkeho rýmovanou formu.

Za pomoc při přípravě definitivní podoby textu patří dík Jitce Pelikánové a Tereze Matějčkové.

Ivan Chvatík